

SÈRIE 1

El detall i la globalitat

Consideracions generals:

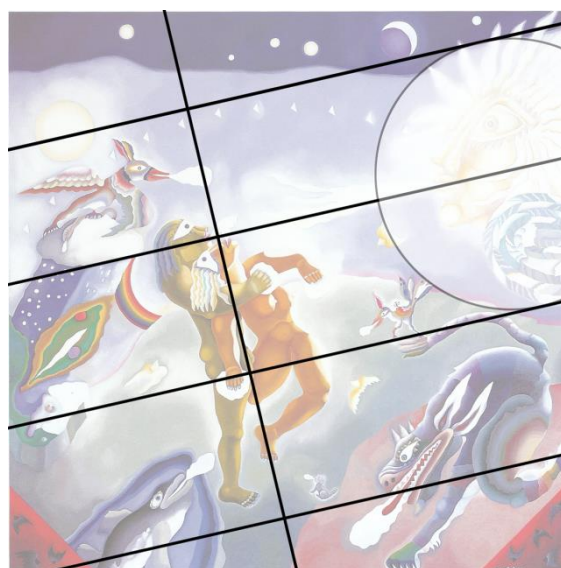
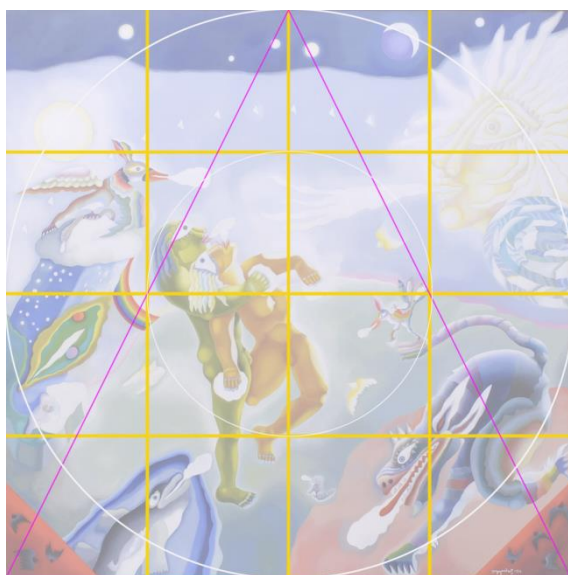
Cal tenir en compte que no hi ha una única resposta. Per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

Exercici 1 (2 punts)

OPCIÓ A. L'estudiant ha de fer un esquema per estudiar la composició de la **imatge 2** i, a més, fer una anàlisi de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

Imatge 2

L'obra és de format quadrat i està ubicada en un espai exterior imaginari. A la part superior del quadre la pintura s'organitza de manera horitzontal. Sota una franja horitzontal més fosca (la nit), la lluminositat recorre l'espai de dreta a esquerra (el sol, la bafarada i el resplendor) reforçat per una seqüència rítmica corba resolta amb petits triangles que representen el pas del temps i combinen de mida amb els astres, situats a la part superior. Per sota d'aquesta franja transversal, l'espai pictòric esdevé nuclear, vertical i dinàmic gràcies al contrast i disposició de les formes, la mida i el color dels elements plàstics. Hi domina

Criteris de correcció

Dibuix artístic

un eix pràcticament vertical (Adam i Eva) combinat amb unes direccions obliqües expressives (els animals). Aquesta obliqüitat es subratlla amb els dos triangles dels angles inferior esquerre i dret que tanquen l'escena.

La composició també pot ser llegida com una estructura circular, com un conjunt d'elements visuals que encerclen un nucli (Adam i Eva). Aquesta lectura ens podria remetre a una composició pròpia de l'edat mitjana, posem per exemple el "Tapís de la Creació" de la catedral de Girona, i per la coincidència de títol, no seria estrany que l'autor l'hagués usat de referència.

En superposició als esquemes anteriors, la representació de l'espai del fons s'explica per cinc franges: la inferior dominada pels roses, tres àrees de progressius blaus degradats, i una cinquena franja de blau fosc, que tanca l'escena a la part superior.

La composició gira dins el quadre. Sense buscar la continuïtat exterior, els diferents elements (monstres, ocells, animals, bafarades,...) condueixen la focalització visual.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat 2 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

Opció B. L'estudiant haurà de fer una anàlisi cromàtica de la imatge 2, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

Pintura a l'oli on s'interpreta una escena del Gènesi: "La Creació". És una obra, que, tot remarcant les formes, subratlla l'ús del color per tal de conferir-li més força expressiva. L'organització cromàtica podria evocar-nos referències a l'estètica medieval (tapís de la Creació de la catedral de Girona, llibres il·luminats, etc.) i als còmics contemporanis.

Genèricament, l'organització cromàtica s'estructura amb un fons amb cinc franges, inferior de color rosa, tres franges blaves que es degraden en funció de l'efecte d'allunyament i la franja blau fosc superior. Dos cercles blancs-grocs corresponents al sol i al creador ajuden a tancar l'escena. A la meitat inferior de l'escena els tons blaus i blancs estan animats per significatius detalls cromàtics verds, vermells, grocs i blaus intensos. Els blancs en general serveixen per

Criteris de correcció

Dibuix artístic

establir els lligams comunicatius entre els diferents personatges i animals. Les bafarades fan aquesta funció de manera encara més clara. El cromatisme dels animals, vitals i alegres, per posició, mida i gradacions, dinamitzen la composició.

Ressaltem:

1. La utilització simbòlica del color amb l'exemple de l'arc de sant Matí representat amb l'ordre dels colors que no es corresponen amb la realitat i que alhora són els colors identificatius del moviment LGTBI del qual l'autor n'era defensor.

Eva, animals, plantes, el pas del temps, fenòmens atmosfèrics, estan executats de manera sorprenent i expressiva generen una composició de gran potència visual. L'obra està iconogràficament resolta de manera simbòlica i ingènua. Les figures estan delimitades per àrees de colors plans i degradats. L'obra valora tots els elements amb un alt grau de detall i atorga a tota la superfície pictòrica un interès cromàtic.

2. El tractament degradat del color de les figures que insinuen el volum i els colors retallats del color respecte al fons, llevat de la separació dia-nit.

Adam i Eva (de color verd i de color taronja respectivament) dominen l'escena.

3. El tractament cromàtic del color és molt elaborat i deslligat de la representació mimètica. La tela mostra un estimulant accent narratiu influenciat pel teatre; hi són presents dualitats com: realitat i ficció, protagonista i antagonista... Els elements estan pintats amb una acurada gradació tonal amb la voluntat d'establir una comunicació sensorial, festiva i eròtica. Representen un món dinàmic, permissiu i ideal.

Els personatges parlen amb bafarades blanques, que vinculen els uns amb els altres com si parlessin entre ells.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Es valoren les interpretacions personals derivades d'experiències pròpies o del coneixement d'altres obres d'art relacionades.

Exercici 2 (8 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins el tema “El detall i la globalitat”, les **imatges 1 i 2** hi fan referència explícita i no es poden copiar. L'objectiu global de l'exercici és obtenir una representació creativa i imaginativa d'una escena on aparegui dibuixada la **imatge 3** situada en una escena de caràcter oníric.

Es tracta d'un exercici de creació complex, en què l'estudiant ha de sintetitzar diferents aptituds habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic. Concretament en aquest cas, ha de sintetitzar les capacitats de representació que tenen relació amb la creació d'interaccions de caràcter surrealista entre diferents elements. Aquests capacitats són:

1. La memòria visual, ja que es demanen representacions de figures humanes, objectes i contextos, que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.
2. Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats i transformats.
3. Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats i la recreació de l'escena.
4. Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.

Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració, i que es valorarà:

- Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand ha optat dins el marc de l'enunciat.
- La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
- El risc en presentar solucions creatives.

Esbossos (2 punts):

En el primer esbós l'examinand ha d'estudiar l'adaptació de la imatge 3 de manera realista (pàgina 8 del quadern d'examen), mentre que en el segon ha d'estudiar la composició general del dibuix (pàgina 9 del quadern d'examen). Aquestes intencionalitats han d'ésser ben evidents als esbossos.

Criteris de correcció

Dibuix artístic

NO es puntuen els esbossos que no responguin a l'enunciat de la pregunta.
L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Es valora:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix en DIN A3, 29,7 x 42 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de DIN A3, 29,7 x 42 cm (6 punts)

Es valora:

- La creativitat en la interpretació dels elements que es demanen en l'enunciat.
- La competència gràfica per resoldre de manera versemblant la imatge 3.
- La competència gràfica i imaginativa per resoldre, si es dona el cas, la continuació de la imatge 3.
- La capacitat creativa i imaginativa per dibuixar una atmosfera general que ens remeti a una situació irreal.
- Les aportacions imaginatives en la representació i en l'ambientació de l'escena a partir de la imatge 3.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- El bon tractament de la tècnica triada.
- Altres aspectes que el corrector pot considerar en funció del tipus de dibuix que s'hagi fet.

El corrector adoptarà els criteris de flexibilitat recomanats a les reunions o informacions telemàtiques amb els correctors.

L'examinand té l'opció d'escollir la tècnica dintre de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.

Criteris de correcció

Dibuix artístic

D'acord amb l'enunciat, el corrector pot agrupar els diferents aspectes a avaluar en quatre blocs genèrics:

A. Adaptació versemblant de la imatge 3 i la seva relació irreal amb la resta d'elements de la composició.

(Valoració orientativa: 2 punts)

B. Tractament tècnic del dibuix. Bon ús del material triat.

(Valoració orientativa: 1,5 punt)

C. Creativitat, imaginació i risc en les aportacions.

(Valoració orientativa: 1,5 punts)

D. Composició (ocupació del pla gràfic, equilibri de zones, ordenació i estructura dels elements, resolució dels efectes de perspectiva, espai, llum o, si és el cas, color.

(Valoració orientativa: 1 punts)

SÈRIE 3

La mà.

Consideracions generals:

Cal tenir en compte que no existeix una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà de fer una anàlisi semàntica de la **imatge 1**, en un màxim de deu línies.

IDEES CLAU

La imatge té prou elements coneguts perquè pugui suggerir diverses interpretacions. Si s'argumenten de forma coherent, poden ser totes elles vàlides. A la imatge hi veiem un home de perfil (l'artista Cy Twombly) amb un quadern a la mà (sembla un quadern d'esbossos). Voltat de restes arqueològiques,

l'home està mirant una escultura de pedra (la mà gegant de l'emperador Constantí).

Es valoraran les observacions sobre la contemplació de l'obra d'art i el seu magnetisme: els aspectes formals i la bellesa del significat. La possibilitat de mirar una obra d'art des de l'experiència personal (al marge de l'estatus, de la formació acadèmica, de l'edat...). Diversos creadors han reflexionat sobre la interacció entre l'espectador i l'obra d'art: Thomas Struth i Martin Parr entre d'altres. S'acceptaran comentaris que facin referència a la fotografia de viatges i a la fotografia documental.

Rauschenberg aborda el tema de la contextualització de l'obra d'art. Una llarga llista d'artistes també han coincidit en el mateix tema: Man Ray, Herbert List, Max Ernst, De Chirico, Pistoletto, Equipo Crónica...

Es puntuaran els comentaris que facin referència al caràcter universal i a temporal de l'art. Aquesta fotografia evidencia el valor intrínsec de l'art i la cultura clàssica com a precedents de la nostra cultura i del nostre art. Es reconeixen els comentaris de períodes on s'ha redescobert l'art clàssic (Renaixement, Romanticisme, Neoclassicisme...) i d'autors com Henry Fuseli,

Criteris de correcció

Dibuix artístic

Caspar David Friedrich, Carl Gustav Carus, entre molts d'altres. Seran rellevants les vinculacions entre classicisme i avantguarda en artistes com Picasso, Severini o Dalí...

La imatge posa de manifest la importància del cos humà i la consideració que durant molts anys ha existit una visió antropocèntrica de l'escultura. El valor expressiu del cos humà per la cultura occidental ha estat molt important. Es tindran en compte les referències a la proporció que té com a referència la realitat corporal. A la fotografia hi apareix la fràgil figura humana al mig de les imponents restes del passat. Jaume Plensa i Igor Mitoraj són alguns dels creadors contemporanis que han abordat l'escultura de la figura humana a escala monumental.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.

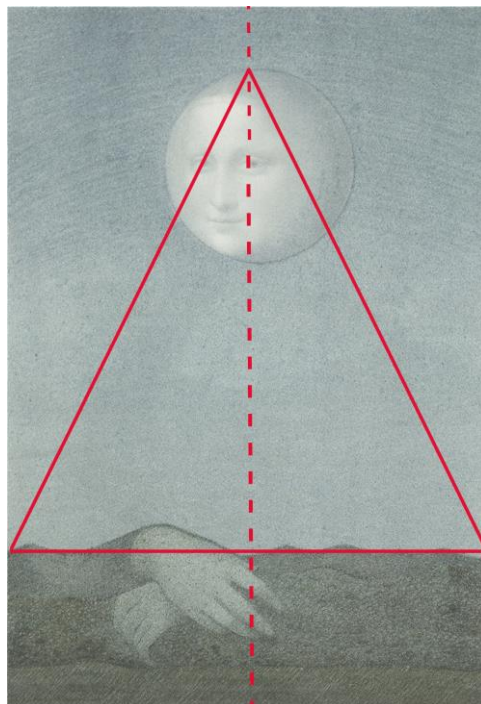
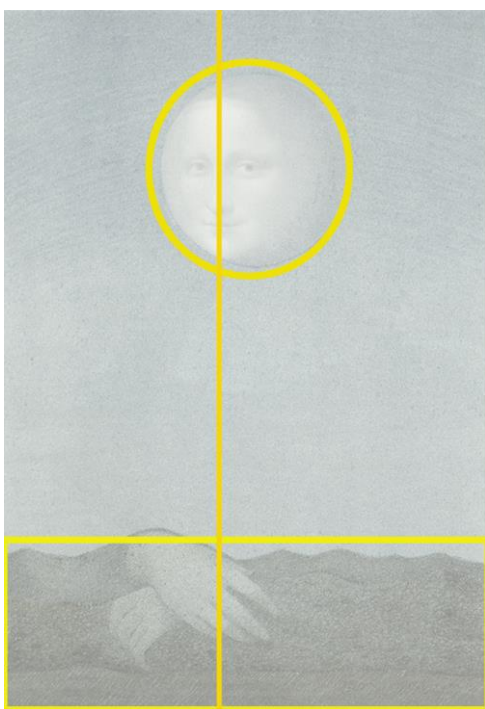
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Es valoraran les interpretacions personals derivades d'experiències pròpies o del coneixement d'altres obres d'art relacionades.

Exercici 1 (2 punts)

Opció B. L'estudiant haurà de fer un croquis analitzant la composició de la **imatge 2**, acompanyat d'una descripció d'un màxim de

cinc
línies.

IDEES CLAU

Escena onírica de contorns boirosos situada en un espai exterior nocturn. La superfície pictòrica s'estructura, principalment, amb un cercle a la part superior i una franja horitzontal (les mans i el paisatge) a la part inferior. Es combinen formes corbes tancades (la circumferència) i obertes (la trama arquejada concèntrica de la part superior del cel i el contorn del paisatge). La part superior més fosca del cel és un contrapunt de la base del quadre, dividint el format vertical en tres bandes horitzontals. Una forma trapezoïdal etèria (el cos de la figura) vincula la lluna i el paisatge. Aquesta conjunció insinua una constitució piramidal de la imatge. Un eix vertical desplaçat a l'esquerra coincideix amb el nas, el pit i la mà dreta. La serenitat de la composició es dinamitza per la mirada de reüll, pels ritmes suggerents de les formes i les tènues gradacions.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Observació: hem presentat 2 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la

Exercici 2 (8 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins la representació del cos humà, concretat amb el tema "La mà" les imatges 1,2 i 3 hi fan referència explícita.

L'objectiu de l'exercici és obtenir una representació imaginària d'un somni on aparegui dibuixada una mà. L'examinand ha de tenir cura de crear una ambientació i una il·luminació personalitzades. Tot plegat s'ha de representar mitjançant una representació de caràcter figuratiu.

Es tracta d'un exercici de creació complex resultat de sintetitzar, per part de

l'examinand, diferents aportacions parcials habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic, en aquest cas articulades a partir de la representació figurativa d'una escena onírica. Els coneixements i habilitats requerits són:

1- La memòria visual, ja que es demana representar una mà i elements diversos (espais, figures humanes, animals, plantes, objectes...) que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.

Criteris de correcció

Dibuix artístic

2- Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats i transformats dins del context imaginatiu.

3- Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats.

4- Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.

Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració i que es valorarà:

- Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand ha optat.
- La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
- El risc en presentar solucions creatives.

Esbossos (2 punts):

En el primer esbós l'examinand ha d'estudiar la composició general del dibuix (pàgina 8 del quadern d'examen) mentre que en el segon ha de realitzar l'estudi de la mà i la seva posició en el dibuix (pàgina 9 del quadern d'examen).

Aquestes intencionalitats han d'ésser ben evidents als esbossos. NO es puntuaran els esbossos que no responguin a l'enunciat de la pregunta. L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Es valorarà:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix de 29,7 cm x 42 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de DIN A3, 29,7 x 42 cm (6 punts)

Es valorarà:

Criteris de correcció

Dibuix artístic

- La capacitat per crear una escena onírica.
- La competència gràfica per resoldre de manera versemblant els elements representats en el conjunt imaginatiu d'una escena onírica .
- La capacitat de dibuixar la mà i situar-la en el context triat de forma imaginativa i amb l'expressivitat intencionada.
- L'habilitat de l'examinand a l'hora d'incorporar la llum i les ombres dins del conjunt, tal com es demana a l'enunciat.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- El bon tractament de la tècnica escollida.
- Altres aspectes que el corrector pot considerar en funció del tipus de dibuix realitzat.

L'examinand té l'opció d'escollir la tècnica dintre de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.

D'acord amb l'enunciat el corrector pot agrupar els diferents aspectes a avaluar en quatre blocs genèrics:

A. Relació entre realitat i ficció en l'aspecte general del dibuix, la versemblança dels elements representats i la claredat de la intenció expressiva. **(Valoració orientativa: 1,5 punts)**

B. Tractament tècnic del dibuix. Bon ús del material triat. **(Valoració orientativa: 1 punt)**

C. Creativitat, imaginació i risc en les aportacions. **(Valoració orientativa: 2 punts)**

D. Composició (ocupació del pla gràfic, equilibri de zones, ordenació i estructura dels elements, resolució dels efectes de perspectiva. **(Valoració orientativa: 1,5 punts)**